

Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Συνδρομή προπληρωτέα
 Ἔτησια δρ. 7
 ἑξαμηνία » 4
 τριμηνία » 2 50

Ἑπεύθυνος Συντάκτης
 Γρηγόριος Νικολάου
 Ἐκδιδόμενη κατὰ
 Κυριακήν

Πᾶσα διατριβὴ ἐνυ-
 πόγραφος γίνεται δεκτὴ
 Τὰ χειρόγραφα δὲν
 ὑποδίδονται.

Τὸ ἐνταῦθα Ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων ἀναλαμβάνει παραγγελίας οἰουδήποτε πράγματος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν ἀντὶ μικρᾶς προμηθείας.

ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ Ἑλλὰς κατόπιν ὑπερ-
 ρανθρώπων ἀγώνων καὶ θυσιῶν ἐξῆλθεν ἐκ
 τῆς δουλείας ἀποτινάξασα μὲ τὸ ἱερόν της
 οἶμα τὸν ζυγὸν τῶν ἀλλοφύλων ὑπὸ τὸν ὠ-
 ροῖον τῆς Ἑλευθερίας ἤλιον ἤρξατο, διαλυο-
 μένου τοῦ σκότους τῆς ἀμαθείας, νὰ ἐξαπλώ-
 ται ἡ παιδεία, εἰς πολλὰς δὲ αὐτῆς πόλεις
 πλείστοι συνεοτήθησαν σύλλογοι καὶ ἄλλα
 κοινωφελῆ ἰδρύματα, σκοπὸν ἔχοντα τὴν πνευ-
 ματικὴν καὶ ἠθικὴν τῆς κοινωνίας ἀνάπτυ-
 ξιν.

Τῆς Πανελληνίου, εὖτως εἰπεῖν, ταύτης
 δράσεως καὶ προσόδου, δυστυχῶς μόνη ἡ Λευ-
 κὰς ἡ οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητος, ἡ μὴ μαστι-
 ζομένη ὑπὸ τῆς πείνης, ὑφ' ἧς τὸ πλεῖστον
 τῆς Ἑλλάδος, ἡ Λευκὰς ἡ κοίτις τῶν Ζορπε-
 λίων καὶ τοῦ Βαλαωρίτου, μόνη αὐτὴ λέγο-
 μεν ὑστερεῖ, οὐδέποτε, καθόσον ἡμεῖς γνω-
 ρίζομεν, δειχθεῖσα εὐνοῦς εἰς προστασίαν καὶ
 ὑποστήριξιν τοιοῦτου εἴδους ἰδρυμάτων, τοῦθ'
 ὅπερ δικαίως γεννᾷ ἀπορίαν καὶ τὴν λίαν
 θλιβερὰν σκέψιν, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐυ-
 δοκιμήσῃ ἐνταῦθα εὐγενές τι ἔργον. Ὑπάρ-
 χουσιν ἀτυχῶς παρ' ἡμῖν κατ' ἀντίθεσιν τῶν
 προσδευτικῶν εἰ οὐστηματικαὶ πολέμιοι, εἰ
 λυσσώδεις διώκται πάσης ἀναπτύξεως καὶ
 πάσης προσόδου.

Πρὸ ὀκταετίας περίπου, ἐὰν ἡ μνήμη δὲν
 μᾶς ἀπατᾷ τῇ πρωτοβουλίᾳ νέων τινῶν ἐ-
 πιδιωκόντων ἀνευ ὑστεροβουλίας τινὸς τὴν
 βελτίωσιν τῆς πατρίδος των, καὶ κατόπιν
 μόχθων πολυειδῶν, ἀπογοητεύσεων καὶ ἀν-
 τιδράσεων ἀκαταλογίστων, ἰδρύθη καὶ ἐνταῦ-
 θα Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἐργα-
 τικὴ Ἀδελφότης ».

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν σκοπὸς
 αὐτοῦ ἦτο ἐκτὸς τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς
 ἀναπτύξεως τῶν μελῶν τῶν ἀπαρτιζόντων
 τοῦτον, ὅπως, ἐκ τῶν συνδρομῶν τούτων καὶ
 ἐξ ἄλλων τυχόν δωρεῶν, προσκτιθῇται κεφάλαιόν τι, δι' οὗ νὰ δύνηται νὰ προσέρχεται
 ἐν ἀνάγκῃ ἀρωγός, κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὰ
 πάσχοντα αὐτοῦ μέλη καὶ τὰς εἰκογενείας
 των, εἴτα δὲ τῶν πόρων ἐπιτρεπόντων καὶ
 εἰς ἄλλα ἀναξιοπαθεῦντα τῆς κοινωνίας
 μέλη.

Ἐνεγράφησαν ὡς μέλη πλέον τῶν 150,
 ἰδίως ἐκ τῆς ἐργατικῆς τάξεως· οἱ τύχαι τοῦ
 Συλλόγου ἐνεπιστεύθησαν εἰς ἐπιτροπὴν ἀπο-
 τελευμένην ἐξ ὁδῶν, τῶν ὁποίων ὁ βίος
 ποικίλται παράδειγμα νοσηρότητος, συνέσεως
 καὶ χρησιμότητος. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ βασιλεὺς
 θεὸς ἐνεκρίθησαν τὰς ἐκτελεσθῆναι καὶ ὑπὸ
 τοῦς εἰσιωτέρους εἰσωνεύς καὶ τὰς εὐχὰς τῶν
 ποθεύοντων τὴν πρόεδρον καὶ εὐφημίαν τοῦ
 τόπου ἤρξατο εὖτος νὰ λειτουργῇ. Συγκλη-
 τικὴν καὶ ἐπιβαλλόν θεῶμα ἦτο νὰ βλέπῃ τις

τότε τοὺς ἀποελοῦντας τὴν ἐργατικὴν τάξιν νὰ συναθροίζωνται καθ' ἐκάστην ἐσπέρην εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου καὶ ἐκεῖ μετὰ κατανύξεως καὶ θρησκευτικῆς εὐλαθείας νὰ ἀκροῶνται τῶν παρὰ τῶν ἀφιλοκερδῶν καὶ ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως ἀναλαβόντων τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἔργον διδασκομένων μαθημάτων, ἥτοι ἐρμηνείας τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἱστορίας τῶν νεωτέρων χρόνων, τῶν ἀρχῶν τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἱατρικῆς. Τὰ πάντα τέλος ἐβρίσκον καλῶς καὶ τὸ ἀγαθοεργὸν τοῦτο ἔδρυμα ὑπέσχετο ὅτι ἀγλαοῦ· θὰ παρήγαγε καρποὺς καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ διὰ τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὸ μέλη, ἐξέχουσιν δὲ θὰ κατελάμβανε σελίδα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς πατρίδος μας.

Πλὴν, κακὴ καὶ βίτκανος μοῖρα ἐρβόνησε τὴν πρόοδον ταύτην, ἐρβόνησε τὴν ὑπὸ τόσον ἱερὰς συνθήκας ἐνωσιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, μετὰ κακὸν εἶδεν ὄμμα τὸν δεσμὸν αὐτὸν τὸν πολλὰ ὑποσχόμενον, καὶ βάνδαλοῖ τινες καὶ ἀκατονομάστως χαμερπεῖς, οὐδόλως στέργοντες τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες νὰ βλέπωσιν αὐτὸν διερχόμενους βίοντες εἰς τὸ σκότος, τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν παραλυσίαν, ἀπεράσισαν νὰ πνίξωσιν ἐν τοῖς σπαργάνοις τῆς τῆς εὐγενῆ ταύτης ιδέας καὶ ὅπως φέρωσιν εἰς πέρας τὸν ἀνόσιον σκοπὸν τῶν, ἤρξαντο νὰ σπεύρωσι σκάνδαλα, ἐπιτηδεύοντες λίαν διαδίδοντας, ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐπεδίωκε πολιτικὸν σκοπὸν. Βεβαίως βδελυρωτέρα κατηγορίαν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπινοηθῇ διὰ τὸν ἐντιμὸν πολίτην καὶ οἰκογενειάρχην, τὸν ἀνεπίληπτον καὶ ἡλικὸν ἐπιστήμονα κύριον Ἰωάννην Καθβαδιὰν δικηγόρον.

Δυστυχῶς ὁμως οἱ χαμερπεῖς διαδόσεις τῶν ἀσεδῶν αὐτῶν εὗροι, ἡχῶ καὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐγενήθησαν διχόνοιαι, τῶν ὁποίων ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διήλυσις αὐτοῦ. Κρῖμα ὅτι ἀπεσυνετέθη ὁ ὥρατος αὐτὸς δεσμός· συνεπεία μοχθηρῶν καὶ κηκοβούλων εἰτηγῆσεως καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς ἀπαύσαν τὴν εὐθύνην τῆς διαλύσεως ἐπερρίπτομεν ἀμέριστον εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

Διατι λοιπὸν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποστηρίχῃ καὶ εὐδοκιμήσῃ ἐν καλῶν καὶ εὐγενῶν ἔργων; Εἶνε λοιπὸν δυστυχῶς ἀληθὴς ἡ πρόληψις, ὅτι ἡμεῖς οἱ Λευκάδιοι βεβαιομένους ἀενάως ὀπισθοδρομοῦντες καὶ σήμερον ἀκόμη, ὅποτε καὶ αἱ μικρότεροι τῆς Ἑλλάδος κωμολόγοι ἐπιδεικνύουσι τάσιν πρὸς ἡλικιοποίησιν καὶ πό-

λιτισμὸν τῶν κοινωνιῶν;

Ἡμεῖς, εἰς τὰ ἐκ τῶν πολεμίων τῆς προλήψεως ταύτης, οὐδὲ ἀνῆκομεν εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀτακτοδόξων καὶ διὰ τοῦτο φρονούμεν, ὅτι εἶνε καιρὸς ἡ ἰδέα αὕτη νὰ ἐκλείψῃ τέλος· καιρὸς νὰ ἀνανήψωμεν ὀλίγον ἐκ τοῦ ληθάργου, ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον μᾶς ἔχει καταλάβει· εἶνε καιρὸς ν' ἀποδείξωμεν, ἀνασυνιττώντες τὸν ἀνωτέρω Σύλλογον, ὅτι εἰς τὰς ῥέκταις τοῦ καλοῦ ποθοῦντες τὴν πρόοδον συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου πολιτισμοῦ. Ἀρκεῖ νὰ θέλωμεν.

Ἀρτανιαῖν

Περὶ

προτόντων τῶν ἱερέων

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1895 Βασιλικὸν Διάταγμα ἐκδοθὲν μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ θέλων νὰ χειροτονηθῇ ἱερεὺς ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ἀπολυτήριον μὲν πλήρους δημοσίου γυμνασίου ἢ διδασκαλείου μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον καλῶς καὶ διαγωγὴν χρηστὴν, ἐὰν εἶνε δι' ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν πρωτεύουσας νομοῦ ἢ πόλεως, ἢ ὁποῖα ἔχει πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 5,000 ψυχῶν, ἀπαιτεῖται δὲ νὰ ἔχῃ ἀπολυτήριον πλήρους δημοσίου ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ διαγωγὴν χρηστὴν, ἐὰν εἶνε δι' ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν πόλεως, ἢ ὁποῖα ἔχει πληθυσμὸν κατώτερον τῶν 5,000 ψυχῶν ἢ κωμολόγειος ἢ χωρίου.

Τὰ ἀνωτέρω ἐνομίσσαμεν καλὸν νὰ καταστήσωμεν γνωστὰ καθότι μερικοὶ ἐκ τῶν χωρικῶν μας ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντες κατέφυγον κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν εἰς κάποιον πολιτικὸν καὶ ἀπῆλθον παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἐνεργήτῃ καὶ χειροτονηθῶσιν ἱερεῖς, τοῦτο δὲ οὗτο καὶ ὑπεσχίθη, ὡς ἐμάθομεν.

Ἡμεῖς, ὁμως μετὰ βεβαιότητος τοὺς λέγομεν, ὅτι ἡ ὑπόσχεσις, τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἐν ἡμέραις τοσοῦτον πονηραῖς, εἶνε ἀπαλύτως ἀύστατον νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ συνεπὶς δὲν θὰ φορέσουν τὸ ῥάσο διὰ τὸν σπουδαϊστὸν λόγον, ὅτι στεροῦνται τῶν προτόντων, τὰ ὁποῖα τὸ ἀνωτέρω Β. Διάταγμα ἀπαιτεῖ.

Ἄς καθίσουν λοιπὸν τώρα οἱ βίτκμανεῖς αὐτοὶ εἰς τ' αὐτὰς τοὺς, ἃς εἶνε δὲ ἄλλοτε προσεκτικοί, ὅπως μὴ εἰδῶσιν ἀνεξετάστως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει πολυτιμώτερον ὁ ἑκλ. τὴν πολιτικὴν ἀπεναντι ὑποσχέσεων δυσεκπληρωτων.

Ἀρτανιαῖν

Ἀσχημίαι ἐν τῇ ὁδῷ

Δύο ἀτύγῃνωστοι ἀληθῶς ἀσχημίαι συμβαίνουσι καθ' ἐκάστην ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Λευκάδος.

Κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἡ ἑλλειψίς 5—6 οὐρητηρίων ἐκ τῶν γωνιῶν, τῶν κεντρικῶν ὁ δὲ παρέχει τὴν ἀγορὰν τῆς Λευκάδος ἀπὸ πρωῒς μέχρι ἐσπέρας κακῶς καὶ ἐπικινδύνως ὄξουσιν πρὸς τὴν ὑγίαν τῶν πληστικῶν οἰκογενειῶν καὶ εἰδοχρῆς θέαμα καὶ κακὴν ἐντύπωσιν εἰς πάντα ἐρχόμενον ξένον ἀναγκάζομενον καὶ αὐτὸν ἀναιδῶς νὰ παραβαίνει τοὺς ὁρους τῆς αἰδοῦς ἐν μέσῳ τῶν τῆς ἀγορᾶς στενωπῶν καὶ δὴ παρ' ἐκκλησίας πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν παρακειμένων οἰκογενειῶν. Ἡ Λευκάς διὰ τὴν τακτικὴν καὶ πολυάνθρωπον αὐτῆς συγκοινωνίαν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ἔχει ἀνάγκην τακτικωτάτου καὶ ἐπιμελοῦς καθ' ἐκάστην καθεαυτοῦ τῶν ἀγυιῶν, ἡ ὁποία δαπάνη ὡς οὐσα ἀναγκασιότατη ἐλάχιστα ἐπιβαρύνει τὸ Δημοτικὸν ταμεῖον ἡμῶν.

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰς καρραγωγίαν τῆς πόλεως ἡμῶν κατέστησαν θραύτατοι καὶ ἀναιδέστατοι τοσοῦτον, ὥς οὐδόλως λογίζονται τὴν ζωὴν τῶν παίδων ἢ γερόντων, ὅτε ἐντὸς τῆς πόλεως καθήμενοι ἐπὶ τοῦ κάρρου ἀμέριστοι πολλάκις καὶ στρέφοντες ἐνίοτε τὰ βλέμματα ὀπίσω καταπατοῦσι καὶ κατασυντρίβουσιν ἄνθρωπον ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ δρόμου. Ὅθεν ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ἀρθῇ τὸ ἄτοπον τοῦτο ὑπὸ τοῦ ῥέκτου τῶν καλῶν Διευθυντῶν τῆς Ἀστυνομίας ἡμῶν κ. Δαγκλῆ.

ΙΑΚΩΚΟΤΗΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΕΛΦΩΝ

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, ὁ νεαρὸς καὶ ῥέκτης ἔμπορος κ. Θεόδωρος Δ. Μελάς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ πα-

ρέθεσε γεῦμα, ὅπερ ἐτίμησαν πλείστοι φίλοι του. Ὁ Βίτκμαν ἐρευνεῖ ἀρθροῦς καὶ ἡ εὐωχία διήλθεν ἐν μεγίστῃ φαιδρότητι καὶ εὐθυμία, μὴ παραλείψαντος τοῦ ἀγαθοῦ νέου νὰ ποικίλῃ τὴν διασκέδασιν καὶ μετὰ μουσικὰ ὄργανα.

Εἰς τὸν κ. Μελά, ὁ ὁποῖος τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐννοεῖ νὰ διέρχεται πάντοτε ἐκτάκτως, εὐχόμεθα ἔτη πολλά καὶ εὐδαίμονα καὶ εἰς ἄλλα μετ' ὑγείαν.

Ζούθος

— Προχθὲς ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα πλήρης ἡμερῶν ὁ ἔμπορος Σπυρίδων Διγώνης. Συλλυπούμενοι ἐγκαρδίως τῇ οἰκογενείᾳ του εὐχόμεθα παρηγορίαν.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα προχθὲς ὁ ἐν Κερκύρᾳ Μετοδραματικὸς Θίασος ὅπως δώτῃ σειράν παραστάσεων κατὰ τὴν Μ. Ἰεσσαρά κοστήν. Ἡρξάτο δὲ χθὲς τῶν ἐργασιῶν του διὰ τοῦ μελοδράματος ἡ «Γιοκότα».

— Παρακαλεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐνταῦθα Γυμναστηρίου ὅπως ἐκχυδῆται πλέον ἐκεῖνο τὸ εὐλογημένον Λαχεῖον ὑπὲρ τοῦ Γυμναστηρίου, διότι κινδυνεύει νὰ γίνῃ, μετ' αὐτὴν τὴν βραδύτητα, μακαρίτικο.

Σ. Φ.

— Ἀφίκετο ἐκ Ζαζέρδης ὁ ἱατρός κ. Γ. Τσόγκας ἀδελφὸς τοῦ Βουλευτοῦ Βονίτζης κ. Τσόγκ.

— Πιρκαχλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ τῆς «Προόδου» ὅπως μᾶλλον ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των.

— Ὁ βιβλιοδέτης Παναγιώτης Δημητρόπουλος, ὁ ἐργαζόμενος ἐντὸς τοῦ βαφείου, συνοικίαν Ἀγίας Παρασκευῆς, ἀπὸ σήμερον ἐργάζεται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ὑποπρακτορείου τῶν ἐφημερίδων, καίωθεν μεγάλης εἰσίας κ. Μαυροειδῆ.

— Ἐντὸς τοῦ ὑποπρακτωρίου τῶν ἐφημερίδων δέονται βιβλία στερεὰ καὶ εὐθηνά.

— Κατὰ τὰς Ἀθηναῖκας ἐφημερίδας τὸ νέον Σύνταγμα τῆς Κρήτης θὰ προκηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τῶν ὀρθοδόξων.

— Φρίκην καὶ ἀγανάκτησιν, ἐγείρουσι τὰ καθ' ἐκάστην ἀνκαλυπτόμενα ὄργανα τοῦ Ἐ-

Θνικοῦ Πανεπιστημίου. Κατόπιν τῶν ἀποδεί-
χθέντων πλαστῶν εἰσιτηρίων τῶν ἀδελφῶν
Μέρλιν, αἱ ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις φέρουσιν
εἰς φῶς καὶ ἄλλας πλαστογραφίας τὰς ὁποί-
ας διόπραξεν ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
κ. Ζαλοῦχος ἐν συνεννοήτῃ μετ' ἄλλων. Ὡς
ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ἡ
«Πρόοδος».

Μέγιστος ἐπαινος ὀφείλεται τῷ ἐνταῦθα
ἀσυνόμῳ κ. Δαγκλῇ οὐ μόνον διὰ τὴν ἐν γέ-
νει μετὰ περισκέψεως καὶ δραστηριότητος διευ-
θυνομένην ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρεσίαν ἀλλὰ καὶ διό-
τι διέθετο εἰς πρᾶξιν φιланθρωπῆς πρωτό-
τυπον καὶ πρωτοφανῆ ἐν Λευκάδι ἥτις εἶ-
νὰ συνάξῃ πάντας τοὺς ἀγιοῦ παιδας καὶ τοὺς
ἄλλους παῖδας τοὺς μὴ δυναμένους νὰ φοιτῶ-
σιν εἰς σχολεῖα, ὡς ἐργαζόμενους τὴν ἡμέραν
διὰ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, καὶ πειθαναγκάσῃ
αὐτοὺς νὰ συνέρχωνται καθ' ἑσπέραν εἰς τὸ
δημοτικὸν σχολεῖον, ἐνθα διὰ τῶν τακτικῶν
διδασκάλων καὶ ἄλλων μετὰ προθυμίας ἀ-
ναδεξαμένων νὰ συμμεθέξωσιν εἰς τὴν φιλάν-
θρωπον ταύτην πρᾶξιν θέλοσι διδάσκεισθαι
γράμματα καὶ πρᾶκτικά τοῦ βίου μαθήματα.
Τοιοῦτοτρόπως δὲ 60 καὶ πλέον παῖδες ἐγκα-
ταλειμμένοι εἰς τὴν τύχην των θὰ ἐξέλθω-
σιν ἡμέραν τινα εἰς τὴν κοινωνίαν ἡθικὴν καὶ
μορφωμένοι πολῖται, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας ἀ-
ἀφειθῶσιν ἀνεπιτήρητοι καὶ ἀμόρφωτοι θὰ ἔχῃ
ἡμέραν τινα ἡ κοινωνία ἐνώπιόν της λωποδύ-
τας καὶ φαύλους.

Τῆς ἐσπερινῆς ταύτης σχολῆς τὰ προκ-
ταρκτικὰ ἤρξαντο ἤδη. Τοιαῦται φιλάνθρω-
ποι πράξεις εἰς πάντα τὰ πεπολιτισμένα μέρη
πρὸ πολλοῦ λειτουργοῦσι, καὶ τοιαύτην τε-
θεῖσιν εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀσυνόμου
πιστεύομεν ὅτι καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ πρόκριτοι
τοῦ τόπου θέλουσι συνδράμει μετὰ πάσης προ-
θυμίας ἵνα μὴ φαίνεται ἡ Λευκάς ὁπισθοδρο-
μοῦσα ἀφοῦ καὶ εἰς πολλὰ μέρη μικρότερα
τῆς Λευκάδος ὡς φέρ' εἰπεῖν εἰς τὸ Ἀγρίνιον
ὑπάρχει οὐ μόνον τοιαύτη ἐσπερινὴ σχολὴ
ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα εὐεργετικὰ καταστή-
ματα.

Καὶ ἀφοῦ εὐδοκίμησῃ ἡ σχολὴ αὕτη καὶ
ἐπιληφθῶμεν καὶ ἄλλων εὐεργετιῶν εἰς τὸν
τόπον μαῖς κατασημάτων ἐκτός τοῦ ὅτι ἡ συ-
νειδησίς μας θὰ ἀγάλλεται ὅτι συνερχόμεν

εἰς τὸ καλὸν τοῦ πλησίου μας ἀλλὰ θὰ τεθῇ
ἐκποδὼν καὶ ἡ φήμη ὅτι μαῖς καταδιώκει ἡ
κατὰρα τοῦ Πατερ Κοσμᾶ.

* *

Αἱ Ἀποκρέω ἐν Λευκάδι

Αἱ Ἀποκρέω τοῦ ἔτους τούτου διεξήχθη
σαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει μετὰ περιστῆς ζωη-
ρότητος. Καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν ἰδίως ἐ-
βδομάδα πολυάριθμοι πρῶτοπιδοφόροι εὐφρῶς
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μετημφισμένοι, ἐπεσκέφθη-
σαν κατὰ τὰς ἐσπερινὰς ὥρας, τὰς εἰκίας ἐν
αἷς ἐδέχοντο τοιαύτας συμφῶνως πρὸς τὰ συ-
νήθη τοῦ τόπου ἔθιμα. Διεκρίθησαν μετὰ
τούτων ὅμιλος νέων περιττηχιζόντων ἐρωτό-
ληπτον γέροντα, διὰ καλῆς φωνῆς φαλλόν-
των προσφύεστον κωμικὸν ἀσμάτιον καὶ ἔτε-
ροι ὅμιλος νέων καὶ δεσποινίδων παριστῶν
τὴν ἄγρην χρυσιλλίδων καλαισθητικώτατα
διοργανωθείς τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν γνωστῶν καλ-
λιτεχνῶν ἀδελφῶν Γλένη. Ἀλλὰ καὶ πλείστοι
ἄλλοι ὅμιλοι με πνεῦμα καὶ καλαισθησίαν
παρέστησαν, ὧν λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι ἐλ-
λείπει χώρου, νὰ ποιήσωμεν ἰδιαιτέραν εὐφη-
μον μνείαν, ἀλλ' οὐ καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ
των ἐκφράζομεν τὰ καὶ προφορικῶς ἐκδηλω-
θέντα συγχαρητήρια.

Ἀλλὰ τὴν κορωνίδα τῶν Ἀποκρέω ἀπετέ-
λεσεν ἡ ὑπὸ τῶν ἀξιολόγων κυρίου καὶ κυρίας
Ἀποστόλου Καββαδία δοθεῖσα κατὰ τὴν τελευ-
ταίαν Κυριακὴν λαμπρὰ ἐσπερίς μετὰ χοροῦ.
Ἐν ταῖς εὐρείαις καὶ ἀπλέτως φωταγωγημέ-
ναις αἰθούσαις τῆς εἰκίας των ἐν αἷς καὶ ἄλλο
τε εἰς ἄλλας περιστάσεις ἐδοθησαν ἐπανελημ-
μένοι χοροὶ, παρήλασαν τὸ πλεῖστον μέρος
τοῦ κομποῦ καὶ χορευτικοῦ κόσμου τῆς ἡμετέ-
ρας πόλεως. Ἡ ἐσπερίς ἤρξατο διὰ μουσικῆς
περὶ τὴν 9 μ. μ. ὁ δὲ χορὸς περὶ τὴν 10, διε-
ξήχθη δὲ μετ' ἀπαραμίλλου τάξεως καὶ παρε-
τάθη μετ' ἀδιαπτώτου εὐθυμίας καὶ ἀσθέστου
ζωηρότητος μέχρι τῆς 4ης πρωϊνῆς ὥρας.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον παρετέθη τοῖς κεκλη-
μένοις πλουσιπάροχον δεῖπνον. Τὸν χορὸν ἐ-
πέστεψε ζωηρότατος τετράρχος ὁ πέμπτος
καὶ τελευταῖος ἐσπερίδος, μεθ' ὃν οἱ κε-
κλημένοι ἐπὶ τὸν ὀλοφύγον εὐχόμενοι τοῖς τε
ἀξιοῦσι καὶ δεσπόταις καὶ ἀπάσῃ τῇ καλῇ
οὐ ὡς εἰκογέτια ὑγείην καὶ εὐθυμίαν, ὅπως
καὶ ἐν τῷ μέλλοντι παρέχωσι τοιαύτας εὐφρο-
σύνας ἀπολαύσεις εἰς τοὺς ἐπὶ γινώμενας αὐ-
τῶν συμπολίτας.